

Försk-Svenska eller för emot Svenska Språkbruket på ett och annat ställe
skulle hafva inpmugit sig, ja kommit jämt derpå att undertecknad vid öfver-
fattningen hellre velat följa ordet, än låta den samma bli för mycket fri.
Der författares nyttigt märka eller ovanliga allegorier, har jag äfven
kallat öfverfattarens anmärkingar öfver förklara dem, men jag lemnar
likväl derhän, hurunda författares egen mening alltid kunnat träffas.
De bildar åter, som blifvit lemnade utan förklaring, äro antingen, ja i B-
genomfallande att de ej behöfva förklaring, eller ock dels ja märka, att
åt minstone undertecknad icke kunnat upatta deras syfte, dels af sådant
hushållent, att förklarings, på hans, skulle synes kasta skugga på
författaren och hans Embets ägard. Af sådant anledning hafva förkle-
ringar och anmärkingar på flera ställen blifvit utlemnade, der de, på hvar
djift kunde anses vara af behöfvad präkallade.

Som undertecknad haft ett betydligt besvär med öfverfattandet af
öfverbeordade skrifter och i anseende till bristande tid för egen del nöd-
gats anlita andra om öfverfattningarnes renserifning, ja lärer Ven.
Consistorium icke anse obilligt, att jag för detta besvär begär ett skäligt löf-
wade, hwars belopp Ven. Consistorium själft likväl torde benägen be-
bestamma.

Öfver-Tornå den 22de Marta 1854,

Y. M. Buchet.